

Jézusom, neked ajánlom fel ezt a fájdalmat

„Aki követni akar, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét minden nap, és úgy kövessen!” (Lk 9,23)

Jézus egy alkalommal magával vitte apostolait, és bizalmasan beszélt velük. Tudta, hogy mi vár rá: sok szenvedésben lesz része, végül a főpapok és törvénytudók elítélik, és megölik. Ám ő feltámad majd! Az apostolokhoz fordult, és ezt mondta nekik: Ha valaki követni akar, ne gondoljon többé önmagára. Vegye fel a keresztjét, és úgy kövessen.

Mi hogyan követhetjük Jézust?

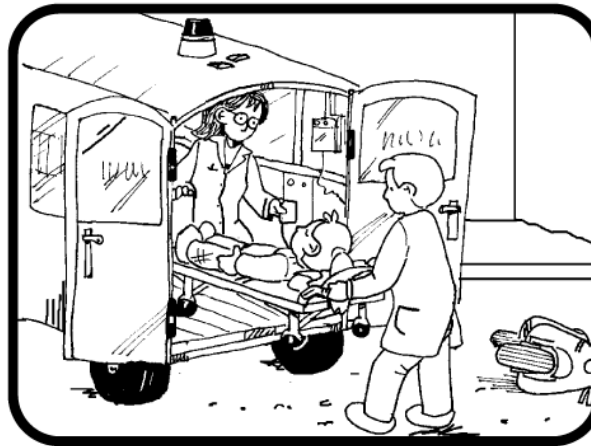
Chiara elmagyarázta nekünk egy kongresszuson:

A nap folyamán többször találkozunk a fájdalommal. Azt mondhatjuk Jézusnak ezekben a pillanatokban: Jézusom, ez most fáj nekem... Te is érezted a fájdalmat a kereszten. Boldog vagyok, hogy legalább egy kicsit hasonlítok hozzád. Felajánlom neked ezt a fájdalmat. Ezután ha rögtön elkezdek szeretni,

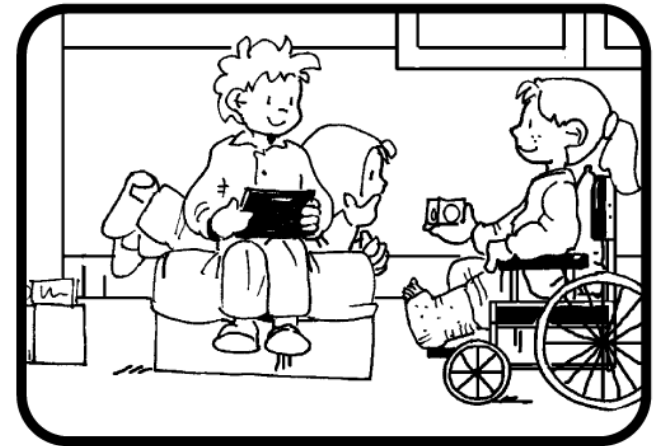
észre, hogy elmúlt a fájdalom. Jézus mintha elvitte volna egy csomagban. Magával vitte a fájdalmunkat.

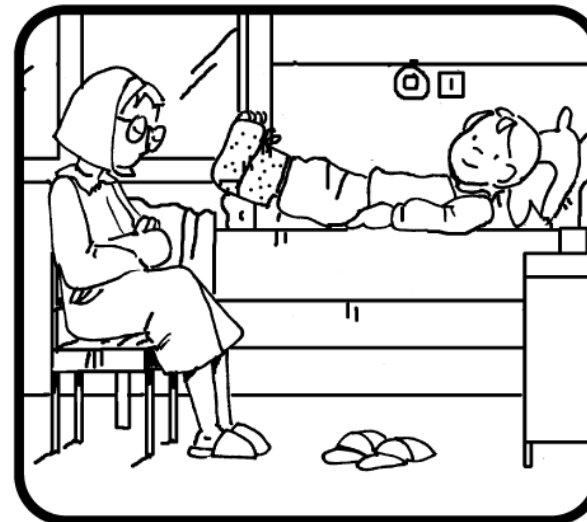
Koreából mesélik: Néhány nappal ezelőtt elütött egy motor. Kórházba kerültem. A jobb lábam nagyon fájt. Sírtam is. Amikor Jézusra gondoltam a kereszten, akkor kicsit enyhült a fájdalmam.

Három hónapig voltam kórházban. Néha nagyon nehéz volt, de azért igyekeztem szeretni a többi beteget, hogy egy kis örömet szerezzek nekik. Játszottam a gyerekekkel a szomszéd szobában, megajándékoztam őket a szeretet dobókockával, és elmeséltem, hogyan kell használni.

Sokszor nem volt kedvem enni, de Jézusra gondoltam, és igyekeztem erőt venni magamon.

Egy este a látogatási idő végén édesanyám elindult haza. Szomorú voltam, hogy megint egyedül kell maradnom. Ekkor eszembe jutott, hogy Jézus velem van, és a kereszten ő is egyedül volt. Így aztán mosolyogva búcsúztam anyukámtól. Egy másik alkalommal az ágyam mellett ült a mamám. Egy pohár vizet szerettem volna kérni tőle, amikor észrevettem, hogy alszik. Nem keltem fel, inkább megvártam, míg magától felébred, és aztán kértem tőle vizet.